

OBWINIĆ (33) *vb pf*

o jasne.

inf obwinić (2). ◇ *fut 3 sg* obwini (3). ◇ *3 pl* obwinią (2). ◇ *praet 3 sg m* obwinił (6). *f* obwiniła (2). ◇ *3 pl m pers* obwinili (5). ◇ *plusq 3 sg m* był obwinił (1). ◇ *con 1 sg m* bym obwinił (1). ◇ *3 sg m* by obwinił (2), obwinił by (1). ◇ *3 pl m pers* by obwinili (3). ◇ *impers praet* obwini(o)no (1). ◇ *con* by obwiniono (4); -ono (2), -(o)no (2).

Sł stp notuje, Cn s.v. obwiniono mię, Linde XVI w.

Zarzucić komuś popełnienie złego uczynku, oskarżyć kogoś; pozwać przed sąd; accusare Vulg, Modrz, Calag, Cn; culpare Calag, JanStat, Cn; postulare PolAnt; subacussare Calag [w tym: kogo (30)] (33) : LibLeg 6/115v; Item nathych tho szeymyech gdyby kogo obwynyono thedy ma bycz przyszyaga szamotrzczya. MetrKor 34/134, 40/814; BierEz G4; MurzNT Matth 12/10; UstPraw C4v [2 r.]; Ale pátrz co hárda mysl wnet káždemu czyni/ Rychley niżli pomoże/ ielzczę go obwini. RejZwierc 16v; Calag 76b; A iż takie ielst práwo/ że ná rány ma ten przyśiádz kogo rániouo [!]/ y tego poprzyśiádz kogo obwinił GórnRozm I; SarnStat 603. 604.

obwinić do kogo [= przed kim] (2): Caius Valerius Quintum Flauium ktorego bárzo nienawidział do ludu obwinił. *Phil S; GosłCast 61.*

obwinić u kogo [= przed kim] (1): Gdy fię iufz bárzo z Itárzał [św. Epifanijusz]: przyzwan ielst od Cefarzowey [...] przećiwko świętemu Chryzoftomowi: którego fáłszywie v niego obwinili/ iákoby Heretykiem był *SkarŻyw 455.*

obwinić o co (8): ZapWar 1550 nr 2655; MetrKor 40/814, 816; gdy ná mię ktho żáluie y przykażą mi odpwiádać [...] ácz mi fię też Powod niema vřpráviedliwić o co bym go obwinił. *GroicPorz t4; Abowiem fię nam obawiáć potrzeba/ áby nas nie obwiniono o niefnaskę dnia dżilieyřzego BibRadz Act 19/40;* pozwał ieden drugiego przed Libufę o rozřád. Przykázála iednemu dziedzinę á drugiego obwiniła o bićie. *BielKron 318v; SarnStat 239, 407.*

obwinić o co przed kim (1): Czo ssye dothycze skrzinki [...] okthorą przerzeczony Chleviensczy obvinili przerzeczoną Annę Russieczką przeth przerzeczonymy Iednaczmi *ZapWar 1550 nr 2655.*

obwinić kim [= jako kogo] (1): Delfowie go [Ezopa] pogonili/ Świętokradźcą obwinili. *BierEz G4.*

obwinić czym [= o co] (1): Y podřtrzegáli go Doktorowie y Pháryzeufzowie ielliby w řzábát vzdrawiał: áby náleřli czymby go obwinili. *WujNT Luc 6/7.*

obwinić czym [= przez co] przed kim (1): nas wřzelákim řpofobem z wiárá nászą/ y wyznánim nářzym/ przed wámi obwinili/ y w ohydzenie [...] przywiedli. *CzechRozm Av.*

obwinić w czym [= o co] (2): LibLeg 11/161v; [Ezop] Táme řię hnet wřzego řprávil/ W czym go ięgoř řyn obwinił BierEz F4; [W Krakowie też dwu Káplánów [...] / dáli řciáć Ráyce [...] / obwiniwřzy ie we złodzieyřtwie. BielKron 1597 408 (Linde)].

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiedmkami: jakoby (1), iż (2)] (3): SkarŻyw 455; Gdyż w potrzebie Woienney równy równému wyřwiadczyć řie powinien/ gdyby go obwiniono/ iż nie dořtał plácu řwégo. *SarnStat 449, 643.*

Zwroty: »fáłszywie obwinić« (1): SkarŻyw 445 cf obwinić u kogo.

»niewinnie, niewinnego obwinić« (1:1): *BierEz* R3; Włzakże ktoby kogo niewinnie o to obwinił/ y ákcią intentował/ táki ma bydź winą wedle Státutu karan *SarnStat* 239.

»obwinić przez pozew« (1): Iakoshmy thy plothy o ktore nash strona obvynyla przesz pozew shatrzymalyshmy *ZapWar* 1522 nr 2279.

»winami obwinić« (1): wlfytey przeloženij żydowfcy ciebie mi fędzitz dali/ a ciebie tymi winami obwinili *OpecŻyw* 133v.

Synonimy: obżałować, oskarżyć.

Formacje współrdzenne cf WINIĆ.

Cf OBWINIĄCY, **OBWINIENIE**, 2. **OBWINIONY**

DDJ